

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 17 september 2019 met nummer RvVb-A-1920-0052
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0750-A

Verzoekende partij	de heer Marnix D'HOORE vertegenwoordigd door advocaat Jan OPSOMMER met woonplaatskeuze op het kantoor te 9700 Oudenaarde, Gentstraat 152
Verwerende partij	de VLAAMSE REGERING vertegenwoordigd door advocaat Yves FRANCOIS met woonplaatskeuze op het kantoor te 8790 Waregem, Eertbruggestraat 10

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 2 juli 2018 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 11 mei 2018.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 9 november 2017 ongegrond verklaard.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partij een omgevingsvergunning geweigerd voor het regulariseren van de aanpassing/inrichting van een loods tot verblijfgelegenheid voor drie seizoenarbeiders op de percelen gelegen te 8750 Wingene, Ruiseledesteeweg 106, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie E, nummers 0994V, 0994X en 0994Y.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 9 juli 2019.

Advocaat Jan OPSOMMER voert het woord voor de verzoekende partij.

De verwerende partij verschijnt schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. REGELMATIGHEID VAN DE RECHTSPLEGING

1.

Artikel 15, 5° van het Procedurebesluit bepaalt dat het verzoekschrift een inventaris van de overtuigingsstukken bevat. Artikel 16, 4° bepaalt dat de overtuigingsstukken die in de inventaris zijn vermeld moeten gevoegd worden bij het verzoekschrift. Artikel 86, §2 van het Procedurebesluit bepaalt dat de procespartijen op de zitting geen aanvullende stukken kunnen neerleggen.

In beginsel is het neerleggen van aanvullende procedure- of overtuigingsstukken buiten de termijnen voorzien in het Procedurebesluit niet toegelaten en dienen die stukken uit de debatten worden geweerd.

2.

De verzoekende partij legt op de openbare zitting van 9 juli 2019 een bijkomend stuk neer, met name een brief van de Federale Overheidsdienst Financiën van 11 juli 2017, die de dag voordien per email aan de Raad werd bezorgd. De verzoekende partij verklaart op de openbare zitting dat zij pas recent dit document heeft bekomen, hetgeen op zich aan afwijking van het beginsel aangehaald in het vorig randnummer niet kan verantwoorden.

Het aanvullend stuk van de verzoekende partij wordt uit de debatten geweerd.

IV. FEITEN

De verzoekende partij dient op 5 augustus 2017 bij de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen een aanvraag in voor een omgevingsvergunning voor “(d)e regularisatie en verdere inrichting van verblijfplaatsen voor 3 seizoenarbeiders” op de percelen gelegen te 8750 Wingene, Ruiseledesteeweg 106.

Het voorwerp van de aanvraag wordt in de bestreden beslissing als volgt toegelicht:

“ ...

Overwegende dat de aanvrager een professionele varkenshouderij uitbaat en er op de site een mestverwerkingsinstallatie staat; dat wederrechtelijk in een bestaande loods verblijfsruimte voor drie seizoenarbeiders ingericht werd, waarvoor op 12 juni 2017 door de wooninspecteur een proces-verbaal werd opgesteld omwille van een inbreuk op de Vlaamse Wooncode; dat in de gecreëerde woongelegenheden in de loods van het mestverwerkingsbedrijf de huisvesting van buitenlandse arbeiders vastgesteld werd: dat er een herstellordering ingediend is bij het parket; dat met onderhavig beroep de regularisatie van de functiewijziging van opslagplaats naar verblijfsruimte voor seizoenarbeiders beoogd wordt en de aanpassing van de werken om te voldoen aan de vigerende normen voor tijdelijk verblijf;

... ”

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Roeselare-Tielt’, vastgesteld met koninklijk besluit van 17 december 1979, in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wingene adviseert op 9 oktober 2017 ongunstig. Het college acht een “*functiewijziging van landbouw naar wonen (...) – behalve voor seizoensarbeiders - niet vergunbaar in agrarisch gebied*” en stelt dat uit “*het dossier (niet) blijkt (...) dat het bedrijf seizoensarbeiders tewerkstelt*” en dat “*permanente arbeiders dienen te worden gehuisvest in woongebied*”.

Het Departement Landbouw en Visserij adviseert op 13 oktober 2017 ongunstig. Het advies luidt onder meer als volgt:

“ ...

In een bestaande loods werden verblijfsruimtes voor 3 seizoenarbeiders ingericht. De aanvraag betreft de regularisatie van de functiewijziging van berging/opslagplaats naar verblijfsruimte voor seizoenarbeiders. Het verblijf wordt ook verder ingericht zodat ze voldoet aan de opgelegde normen.

In het dossier zijn geen bewijzen terug te vinden dat er effectief seizoenarbeiders tewerkgesteld zijn op dit bedrijf. Er is evenmin vermeld voor welke landbouwactiviteiten deze arbeiders ingezet worden. Bijgevolg is de nood aan een ruimte voor het onderbrengen van 3 seizoenarbeiders niet aangetoond, en brengt het Departement Landbouw en Visserij een ongunstig advies uit voor de gevraagde regularisatie en verdere inrichting van deze verblijfplaatsen. Als de aanvrager de nodige bewijzen en informatie aanlevert, kan dit advies eventueel herzien worden.

...”

De deputatie weigert op 9 november 2017 een omgevingsvergunning aan de verzoekende partij op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

6. Inhoudelijke beoordeling van het dossier

a) Planologische toets

Een functiewijziging van landbouw naar wonen is - behalve voor seizoensarbeiders - niet vergunbaar in agrarisch gebied. Uit het dossier blijkt niet dat het bedrijf seizoensarbeiders tewerkstelt. Permanente arbeiders dienen te worden gehuisvest in woongebied.

In het dossier zijn geen bewijzen terug te vinden dat er effectief seizoenarbeiders tewerkgesteld zijn op dit bedrijf. Er is evenmin vermeld voor welke landbouwactiviteiten deze arbeiders ingezet worden. Bijgevolg is de nood aan een ruimte voor het onderbrengen van 3 seizoenarbeiders niet aangetoond.

Er werden bijkomende gegevens bezorgd, dit toont echter onvoldoende aan dat het effectief gaat om personen die als seizoenarbeiders tewerkgesteld zijn i.k.v. de aanwezige landbouwactiviteiten (geen duidelijk overzicht van de Dimona-aangifte, waaruit afgeleid zou kunnen worden dat voldaan is aan de voorwaarden om als seizoenarbeider beschouwd te kunnen worden). Op de vraag voor welke taken deze mensen ingezet worden, werd nog steeds geen antwoord geformuleerd.

De aanvraag is niet in overeenstemming met de wettelijke bepalingen en de stedenbouwkundige voorschriften en komt niet in aanmerking voor een stedenbouwkundige vergunning.

Slotconclusie hierbij

Overwegende dat (motivering vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten) gesteld kan worden dat de verandering van de inrichting, die het voorwerp van de voormelde aanvraag uitmaakt, niet verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

“
...

Tegen die beslissing tekent de verzoekende partij op 12 december 2017 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Het college van burgemeester en schepenen adviseert op 3 april 2018 als volgt:

“
...

Eerder uitgebracht advies:

Een functiewijziging van landbouw naar wonen is — behalve voor seizoenarbeiders - niet vergunbaar in agrarisch gebied. Uit het dossier blijkt niet dat het bedrijf seizoenarbeiders tewerkstelt.

De kamers kunnen door hun vorm (een breedte van slechts 1,84 meter) niet kwaliteitsvol worden ingericht.

Naar aanleiding van de ongunstige adviezen werd bijkomende informatie bezorgd door de exploitant. Er wordt gevraagd een aanvullend advies te formuleren.

Latere aanvullingen in het dossier tonen onvoldoende aan dat het effectief gaat om personen die als seizoenarbeiders tewerkgesteld zijn (maximale tewerkstelling van 30 werkdagen per kalenderjaar).

“
...

Het Departement Landbouw en Visserij adviseert op 5 april 2018 ongunstig:

“
...

In een bestaande loods worden verblijfsruimtes voor 3 seizoenarbeiders ingericht. De aanvraag betreft de regularisatie van de functiewijziging van berging/opslagplaats naar verblijfsruimte voor seizoenarbeiders.

In de voorgaande adviezen met ons kenmerk 2017_004675 en 2017_005369 werd een ongunstig advies uitgebracht omdat er niet werd aangetoond voor welke taken de seizoenarbeiders ingezet zullen worden. Er werd, na een eerder ongunstig advies, wel bijkomende informatie aangeleverd over 2 personen, dit toont echter onvoldoende aan dat het effectief gaat om personen die als seizoenarbeiders tewerkgesteld worden i.k.v. de aanwezige landbouwactiviteiten. Het Departement Landbouw en Visserij brengt bijgevolg een ongunstig advies uit voor het gevraagde. Indien de ontbrekende informatie aangeleverd wordt, kan deze aanvraag herbekeken worden.

“
...

Na de hoorzitting bij de gewestelijke omgevingsvergunningsambtenaar van 13 april 2018 verklaart de verwerende partij het beroep op 11 mei 2018 ongegrond en weigert een omgevingsvergunning. De beslissing wordt onder meer als volgt gemotiveerd:

“
...

Overwegende dat in onderhavige beslissing geen uitspraak moet gedaan worden over het al dan niet terecht gebruik van de bijzondere regeling omtrent gelegenheidsarbeid, maar wel over het al dan niet toelaten van de accommodatie voor de huisvesting voor de arbeiders op een varkens- en mestverwerkingsbedrijf;

Overwegende dat in het agrarisch gebied de algemene regel geldt dat slechts bouwvergunning wordt verleend voor bedrijfsgebouwen vereist voor de landbouwexploitatie; dat alleen toeristische verblijfsgelegenheid en de vestiging van para-agrarische bedrijven, benevens de mogelijkheden binnen de afwijkingsbepalingen, op deze

*algemene regel een uitzondering vormen; dat onder verblijfsgelegenheid wordt gedacht aan hoevetoerisme en aan verblijfsgelegenheid voor seizoenarbeiders; dat bij onderhavig bedrijf de opeenvolgende en dikwijls aaneensluitende periodes van in duur beperkte verblijven op het bedrijf van de tewerkgestelde personen, zij het afwisselend andere, aanleiding geven tot een quasi bewoning van de gecreëerde leefruimtes in de loods het jaar rond; dat dergelijk gebruik niet valt onder dit begrip van tijdelijk verblijf van een effectieve seizoenarbeider;
...*

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN – ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 4.3.1 VCRO, van artikel 11.4.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, van het gewestplan 'Roeselare-Tielt', van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur, en machtsoverschrijding en -afwending.

Zij zet uiteen:

“ ...

EERSTE ONDERDEEL: Schending van artikel 4.3.1 VCRO en artikel 11.4.1 van het inrichtingenbesluit en het gewestplan, gekoppeld aan de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur:

...

Verzoekende partij stelt vast dat in het bestreden besluit geen melding werd gemaakt van het feit dat de vergunning geweigerd werd op basis van artikel 4.3.1. VCRO. Slechts in de gevallen zoals opgenomen in artikel 4.3.1 VCRO kan een vergunning worden geweigerd.

Uit het bestreden besluit komt integendeel naar voor dat de aangevraagde vergunning wordt geweigerd omdat verwerende partij meent dat niet blijkt dat de personen die tijdelijk zullen worden gehuisvest effectief worden ingezet in functie van seizoensgebonden bedrijvigheid op de landbouwvestigingen. Dit is echter een beoordeling die buiten de beoordelingscriteria van art. 4.3.1. VCRO valt.

Verzoekende partij is dan ook van oordeel dat verwerende partij hiermee niet voldoet aan haar beoordelingsplicht zoals die volgt uit artikel 4.3.1 VCRO. Verzoeker zal hierna bij wijze in concreto aantonen dat het aangevraagde wel degelijk voldoet aan de stedenbouwkundige voorschriften en dat er allerm minst sprake kan zijn van een schending van de goede ruimtelijke ordening.

Zoals verzoeker in het feitenoverzicht reeds aantoonde ligt het aangevraagde binnen een zone die bestemd is als landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Overeenkomstig artikel 11.4.1 van het inrichtingenbesluit is het dan ook mogelijk om binnen agrarisch gebied verblijfsgelegenheid te creëren voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt.

In casu voldoet de aanvraag van verzoeker wel degelijk aan artikel 11.4.1 van het Inrichtingenbesluit daar verzoekende partij een aanvraag heeft ingediend voor het creëren van verblijfsgelegenheid op een bestaand en leefbaar landbouwbedrijf. Verzoekende partij wenst immers gebruik te maken van de mogelijkheid om tijdelijke arbeiders te werk te stellen op zijn landbouwbedrijf. Op bepaalde momenten binnen het jaar is het voor verzoeker onmogelijk om alle werken zelf te doen en stelt verzoeker dan ook seizoenarbeiders te werk. De seizoenarbeiders die bij verzoeker werken zijn officieel niet woonachtig in België, waardoor het voor verzoeker wel noodzakelijk is om verblijfsgelegenheden te creëren zodat de seizoenarbeiders gedurende de periode van de werkzaamheden ook een plaats hebben om te verblijven.

Het komt de verwerende partij niet toe om na te gaan of de arbeiders die te werk gesteld worden door verzoeker sociaalrechtelijk gezien seizoenarbeiders zijn of niet. Verwerende partij dient enkel en alleen te oordelen of het aangevraagde conform artikel 4.3.1 VCRO en artikel 11.4.1 van het Inrichtingenbesluit stedenbouwkundig vergunbaar is. In casu voegt de verwerende partij eigenlijk een extra voorwaarde aan de wetbepalingen toe door ook nog eens na te gaan of de tijdelijke tewerkstelling van buitenlandse arbeidskrachten al dan niet aan bepaalde sociaalrechtelijke definities voldoet. Verwerende partij heeft echter niet de bevoegdheid om nog een extra voorwaarde toe te voegen aan de wetbepalingen. Er dient enkel en alleen rekening gehouden te worden met de wettelijke beoordelingscriteria uit art. 4.3.1. VCRO.

Gelet op het feit dat het aangevraagde overeenkomstig artikel 4.3.1 VCRO en 11.4.1 van het Inrichtingenbesluit wel degelijk mogelijk is, dient er enkel en alleen nog nagegaan te worden of er sprake is van een leefbaar bedrijf en of het aangevraagde de goede ruimtelijke ordening niet schendt.

Er kan zonder enige mogelijke vorm van betwisting gesteld worden dat het aangevraagde betrekking heeft op een leefbaar bedrijf daar het gaat om een landbouwbedrijf, bestaande uit een voorgelegen bedrijfswoning, verschillende varkensstallen, landbouwloods (vroeger rundveestal), mestverwerkingsinstallatie, 1834 vleesvarkens, 331 zeugen, 8 beren, 60.000 ton mestverwerking en 14,25 ha akkerbouw.

Gelet op het aantal aanwezige dieren en het aantal ton mest dat verwerkt wordt kan niet anders dan geoordeeld worden dat er wel degelijk sprake is van een leefbaar landbouwbedrijf. Zoals verzoeker in het feitenoverzicht meegaf, bevat zijn bedrijf dan ook nog drie andere bedrijfszetels (aan de Ruiseledesteinweg 110 te Wingene (650 mestvarkens), aan de Kleine Veldstraat 2 te Wingene (2450 mestvarkens) en aan de Kapelleweg 17 te Tielt (1720 mestvarkens)).

In casu dient dan ook vastgesteld te worden dat de aanvraag van verzoeker wel degelijk voldoet aan alle wettelijke voorwaarden en dat de beslissing van verwerende partij een schending van artikel 11.4.1 van het inrichtingenbesluit inhoudt.

Voorts is er ook **geen** sprake van een **schending van de goede ruimtelijke ordening** daar het gaat om een reeds bestaand gebouw dat enkel wordt omgevormd van een loods naar tijdelijke verblijfsgelegenheid. Het aangevraagde behelst enkel een interne verbouwing van een bestaande loods met functiewijziging en heeft bijgevolg geen impact op de oppervlakte noch op het ruimtegebruik of de uiterlijke verschijningsvorm.

Verzoeker wijst er dan ook op dat het aangevraagde geen enkele impact zal hebben op de plaatselijke aanleg en goede ruimtelijke ordening, nu er aan de uiterlijke verschijningsvorm zo goed als niets wijzigt.

Kortom de aanvraag van verzoeker voldeed aan alle criteria en voorwaarden uit art. 4.3.1 VCRO.

Verzoeker stelt dan ook vast dat er een schending van zowel artikel 4.3.1 VCRO als artikel 11.4.1 van het inrichtingenbesluit voorligt, nu verwerende partij op grond van een extra voorwaarde de aangevraagde vergunning heeft geweigerd.

Hooguit kan de vraag of er sprake is van tijdelijke tewerkstelling aanleiding geven tot een actie van handhaving, doch deze vraag kon niet spelen in de vergunningverlening. Het spreekt voor zich dat de bestreden beslissing door deze inbreuken op zowel artikel 4.3.1 VCRO als artikel 11.4.1 van het inrichtingenbesluit niet afdoende en draagkrachtig is gemotiveerd en bovendien niet zorgvuldig werd voorbereid.

TWEEDE ONDERDEEL: Machtsafwendig en machtsoverschrijding in hoofde van verwerende partij

Bovendien is verzoekende partij van oordeel dat er sprake is van machtsafwendig en/of machtsoverschrijding in hoofde van verwerende partij.

Voor de weigering van de vergunning beroept verwerende partij zich op haar eigen bewering dat varkensteelt en mestverwerking naar haar inzien, geenszins agrarische bedrijvigheden zijn die gelinkt kunnen worden aan mogelijke seizoensarbeid en dat het niet de bedoeling is van verzoekende partij om tijdelijke verblijfsgelegenheden te creëren maar wel voltijds bewoonbare verblijfsgelegenheden.

Uit bovenstaande motivering blijkt dat verwerende partij in haar oordeel de arbeidswetgeving m.b.t. seizoenarbeiders heeft betrokken en de vergunning heeft geweigerd op de algemene overweging dat er geen sprake kan zijn van seizoenarbeid gelet op het feit dat naar haar inzien varkensteelt en mestverwerking, geen agrarische bedrijvigheden zijn die gelinkt kunnen worden aan seizoenarbeid.

Verzoekende partij is van oordeel dat dit machtsoverschrijding uitmaakt, nu de verwerende partij niet de bevoegdheid had om de aanvraag te onderzoeken op basis van de arbeidsreglementering en evenmin de bevoegdheid had te oordelen dat het de bedoeling is van verzoekende partij om permanente verblijfsgelegenheden te creëren.

Uit art. 33 G.W. volgt dat de administratieve overheid, die slechts de bevoegdheid heeft welke haar door de Grondwet en door de wet, het decreet of de ordonnantie is toegewezen, die bevoegdheid moet uitoefenen op de wijze die door de Grondwet en de wet, het decreet of de ordonnantie is voorgeschreven. (RvS nr. 85.648 van 28 februari 2000, c.v.b.a. 't Heist Best; RvS nr. 216.368 van 21 november 2011, VZW BATA,)

De bevoegdheid van verwerende partij en de beoordeling die zij moet maken wordt in casu bepaald door art. 52 Omgevingsvergunningsdecreet (materiële bevoegdheid) en art. 4.3.1. VCRO (inhoudelijke toetsingskader).

Verwerende partij heeft in haar bevoegdheid tot het beoordelen van de administratieve beroepen tegen de weigering van een vergunning niet de bevoegdheid gekregen dit beroep of de initiële aanvraag te toetsen aan de sociaalrechtelijk gerelateerde wetgeving. Voorts heeft de verwerende partij ook niet de bevoegdheid gekregen om het voorwerp van de aanvraag te wijzigen.

Verzoekende partij wijst nogmaals op het feit dat haar aanvraag bestaat in het inrichten van tijdelijke verblijfgelegenheden in de bestaande loods en niet uit het oprichten van verblijfgelegenheden voor permanente bewoning zoals de bestreden beslissing ten onrechte pretendeert.

Het komt niet toe aan de verwerende partij om het voorwerp van de aanvraag te wijzigen. Het beroep waardoor verwerende partij bevoegd werd, heeft uiteraard devolutieve werking, waardoor de verwerende partij de aanvraag in zijn geheel dient te bekijken. Dit impliceert echter niet dat een eigen invulling aan het voorwerp van de aanvraag kan worden gegeven! Door te stellen dat verzoeker verblijfgelegenheden wil creëren voor permanente bewoning, wijzigt verwerende partij het voorwerp van de aanvraag, wat in principe niet tot zijn bevoegdheid behoort. Hierdoor overschrijdt de verwerende partij de grenzen van de haar toebedeelde bevoegdheid en dient dan ook vastgesteld te worden dat er sprake is van machtsoverschrijding.

Minstens is verzoekende partij van oordeel dat er sprake is van machtsafwending:

...

In casu tracht verwerende partij via de bestreden beslissing aan beleid te doen op vlak van sociaal recht, hetgeen geenszins de haar wettelijk toegekende bevoegdheid is.

Verwerende partij voelde zich immers blijkbaar geroepen om te beslissen dat tijdelijke arbeid niet mogelijk is op een landbouwbedrijf met akkerbouw, varkenshouderij en mestverwerking. Dit is een beleid dat verwerende partij niet kan en mag nastreven in het kader van het administratief beroep waarvoor zij door verzoeker werd gevat.

Uit de motivering van de bestreden beslissing volgt dat de verwerende partij stelt dat de activiteit van verzoeker op zich niet kan vergund worden gelet op de overweging dat er geen sprake kan zijn van seizoensarbeid in de varkensteelt en mestverwerking en dat hierdoor dan ook geen sprake kan zijn van tijdelijk verblijf. Dergelijk standpunt is niet alleen manifest fout, het is bovendien onaanvaardbaar en onwettig dat verwerende partij op deze grond het beroep van verzoeker heeft verworpen.

DERDE ONDERDEEL: Schending van de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel

Tenslotte is verzoeker van oordeel dat zowel de motiveringsplicht als het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden zijn .

...

De motiveringsplicht wordt tevens gegarandeerd door de Motiveringswet. Artikel 2 en 3 van deze wet bepalen:

...

Verzoekende partij stelt vast dat niet alleen de motivering in de beslissing tegenstrijdig is maar ook dat verwerende partij onzorgvuldig is geweest bij het nagaan of er op het bedrijf van verzoeker effectief seizoenarbeiders te werk kunnen worden gesteld.

*Verwerende partij definieert seizoenarbeiders zelf als gelegenheidsarbeiders die gedurende een beperkte periode tewerkgesteld zijn in de **land-** en tuinbouwsector. Dit is tegenstrijdig met de stelling van de bestreden beslissing dat de varkenshouderij en mestverwerking geenszins agrarische bedrijvigheden zijn die gelinkt worden aan mogelijke seizoenarbeid. Beide bedrijfstakken maken nochtans volledig deel uit van de landbouwsector.*

Seizoenarbeid (officieel gelegenheidsarbeid in de land- en tuinbouw) is een specifiek tewerkstellingsregime dat in het leven is geroepen om de land- en tuinbouwsector toe te laten op een flexibele manier arbeidskrachten te werk te stellen.

Het is perfect mogelijk om seizoenarbeiders te werk te stellen in de landbouwsector, meer bepaald ook in varkenshouderij en mestverwerking. Stellen dat dit niet mogelijk is in de varkenshouderij en mestverwerking is dan ook onterecht en overschrijdt zeker de bevoegdheid van verwerende partij.

Bovendien is het ook inhoudelijk manifest fout te stellen dat er op het landbouwbedrijf van verzoeker geen piekmomenten zouden voorkomen waarbij het noodzakelijk is om tijdelijke arbeiders in te schakelen.

In casu worden de seizoenarbeiders op het landbouwbedrijf van verzoekende partij onder meer ingeschakeld om volgende activiteiten uit te voeren:

- In het voorjaar (maand maart) moet alle effluent naar het veld gebracht worden, vooraleer de percelen bezaaid worden. Dit is een activiteit die omwille van de specifieke mestwetgeving en omwille van het teeltproces in de akkerbouw en groententeelt noodzakelijk in deze korte periode moet gebeuren.*
- In juni dient het slib uit de lagune van de mestverwerking uitgeveegd te worden. Dit kan niet machinaal en dient dan ook manueel met de borstel uitgeveegd te worden. De lagune van de mestverwerking is ongeveer 10 000 m² groot, zodat verzoeker hiervoor noodzakelijkerwijs beroep moet doen op tijdelijke werkkrachten. Deze arbeidsintensieve taak moet jaarlijks gebeuren tijdens de korte periode dat de lagune van de mestverwerking leeg is.*
- Alle stallen moeten ook volledig gereinigd worden met de dieren er in. Dit kan slechts plaatsvinden op een dag waarop het heel warm is. Deze klimatologische omstandigheden om deze werkzaamheden uit te voeren doen zich slechts op een korte periode in het jaar voor.*
- In de maand december is er klassiek een heel grote piek in de aanvoer van mest, waarbij verzoeker wel degelijk hulp bij nodig heeft. Deze piek is volledig het gevolg van de mestwetgeving (meer in het bijzonder de uitrijregeling).*

Verzoekers kunnen voor deze werkzaamheden geen vaste arbeiders in dienst nemen nu dit slechts gaat om een aantal kortere periodes in het jaar. Voor deze werkzaamheden hebben verzoekers dus wel degelijk nood aan gelegenheidsarbeiders.

Stellen dat de varkenshouderij en mestverwerking geenszins agrarische bedrijvigheden zijn die gelinkt kunnen worden aan mogelijke seizoenarbeid is dan ook manifest onjuist. Door deze stelling waarop verwerende partij haar bestreden besluit baseert, schendt de verwerende partij zowel de motiveringsplicht als het zorgvuldigheidsbeginsel.

Indien verwerende partij haar beslissing degelijk had voorbereid dan zou zij hebben ingezien dat er ook op het bedrijf van verzoeker nood is aan tijdelijke arbeidskrachten en dat zij in geen geval veralgemenend kon stellen dat seizoensarbeiders uitgesloten zijn in de varkenssector of mestverwerking.

Van verwerende partij mag verwacht worden dat zij voldoende kennis van de landbouwsector heeft om te beseffen dat zowel de varkenshouderij als de mestverwerking ook enorme piekmomenten kennen waarbij de noodzaak voor tijdelijke arbeid aanwezig is.

Nog los van het feit dat verwerende partij een extra beoordelingsgrond toevoegde aan art. 4.3.1 VCRO (eerste onderdeel) en buiten de haar toegekende bevoegdheid aan beleid deed (tweede onderdeel) moet dus worden vastgesteld dat de weergegeven motivering de bestreden beslissing niet kan dragen en enkel bewijst dat het bestreden besluit niet zorgvuldig werd voorbereid en genomen.

Het enige middel van verzoeker is dan ook gegrond”

De verwerende partij repliceert:

“ ...

a   enig middel, eerste onderdeel: vermeende schending van art. 4.3.1 VCRO, art. 11.4.1 inrichtingsbesluit en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur:

...

2   Ten onrechte beweert verzoekende partij dat het buiten de bevoegdheid van de Vlaamse Minister zou liggen om te oordelen of er in casu sprake is van seizoenarbeid en bijgevolg of verblijfsgeschiedenis voor die arbeiders kan ingericht worden.

Het is een onbetwist gegeven dat in landschappelijk waardevol agrarisch gebied enkel maar bouwwerken toegelaten zijn dienstig voor de landbouw evenals een woning voor de exploitant. Extra bouwwerken met het oog op verblijf zijn niet toegelaten, met uitzondering van hoefveterisme of seizoensarbeid.

Wanneer de verzoekende partij in zijn verzoekschrift hoger beroep bij de Vlaamse Minister zelf bevestigt dat er continu drie à vier werkrachten werkzaam zijn op het bedrijf, dat bepaalde werkrachten soms meer dan 30 dagen naeen werkzaam zijn en sommigen zelfs een vast contract hebben, allen die op het bedrijf wonen, kan niet anders dan vastgesteld worden dat in de te regulariseren verblijfseenheden niet enkel maar seizoenarbeiders tijdelijk gevestigd worden.

De vaststelling van de Vlaamse Minister dat het eigenlijk om permanente bewoning gaat, is niet voor betwisting vatbaar.

Gevolg van die vaststelling is dat er op grond van art. 11.4.1 van het inrichtingsbesluit en bijgevolg ook art. 4.3.1 VCRO een wettelijk beletsel bestaat om de aanvraag goed te keuren. Permanente bewoning andere dan deze van de exploitant is uitgesloten.

Op zich is dat een afdoende weigeringsmotief.

3 Verzoekende partij probeert dat te omzeilen door voor te houden dat de Vlaamse Minister enkel maar moet onderzoeken of de bouwwerken op zich vergunbaar zijn voor het doel dat hij voor ogen heeft.

De Vlaamse Minister zou dus niet het gebruik in concreto mogen beoordelen – want dat is handhaving zagezeggd – maar enkel het bouwwerk zelf en de functie in abstracto.

Dergelijke bewering snijdt uiteraard geen hout. Elke aanvraag moet in concreto bekeken en beoordeeld worden. Dit geldt des te meer nu de aanvraag al gerealiseerd is. Wat is de bedoeling van verzoekende partij? Permanente bewoning!

De Vlaamse Minister dient ten andere rekening te houden met normen uit andere beleidsdomeinen, ook deze inzake seizoenarbeid (art. 4.3.3 VCRO). Als de schending van die bepalingen onbetwistbaar vast staat, kan de Vlaamse Minister daar niet naast kijken!

4 De argumentatie van verzoekende partij omtrent de andere voorwaarden van art. 11.4.1 inrichtingsbesluit of de goede ruimtelijke ordening is naast de kwestie.

5 Dit weigeringsmotief volstaat om het bestreden besluit te dragen, zodat elke kritiek in de volgende twee onderdelen, gegrond of niet op zich niet tot vernietiging kunnen leiden want het besluit steunt minstens op één deugdelijk motief.

b enig middel, tweede onderdeel: vermeende machtsafwending en machtsoverschrijding:

...

2 Zoals in het eerste onderdeel aangetoond, behoort het tot de bevoegdheid van de Vlaamse Minister om een stedenbouwkundige aanvraag in concreto te beoordelen en kan zij daar ook andere beleidsdomeinen bij betrekken (art. 4.3.3 VCRO).

Wanneer een aanvrager zelf aangeeft dat hij enerzijds tijdelijke verblijfsgemeenschap aanvraagt maar anderzijds erkent dat er in se van seizoensarbeid nauwelijks sprake is door het feit dat bepaalde mensen met vaste contracten van onbepaalde duur werken en de woongemeenschappen quasi permanent bewoond zijn, kan de Vlaamse Minister daar niet naast kijken.

Dergelijke beoordeling door de vergunningverlenende overheid is gelijkaardig aan de beoordeling of het al dan niet een leefbaar landbouwbedrijf betreft, wat ook binnen de bevoegdheid van de vergunningverlenende overheid ligt.

3 De overweging van de Vlaamse Minister dat seizoensarbeid in de varkenshouderij niet gebruikelijk is, is een oordeel dat zij mag vellen. Op zich steunt het bestreden besluit daar niet op, het is een overweging. Waar het bestreden besluit wel op steunt is het door verzoekende partij erkend feit dat het gaat om permanente bewoning...

De bewering van verzoekende partij dat het productieproces cyclisch is, is ongetwijfeld correct, maar door het groot aantal zeugen zijn er wel elke dag een aantal zeugen die werpen. Op die manier duurt de cyclus 365 dagen per jaar! Vandaar ook dat de kamers permanent bezet is. Een fruitteiler oogst niet elke dag maar slechts een aantal weken per jaar. Verzoekende partij 'oogst' elke dag...

De overweging van de Vlaamse Minister in die zin, is pertinent.

c enig middel, derde onderdeel: vermeende schending van de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel:

...

2 Seizoen- of gelegenheidslandbouw omschrijft verzoekende partij als tewerkstelling voor een beperkte periode.

Daarna zegt hij wat er in maart, juni en december telkens moet gedaan worden, bovenop het reinigen van de stallen in de zomer en het dagelijks werpen van biggen. Waar is het tijdelijk karakter van de activiteit?

Elke dag moet er gewerkt worden op het bedrijf van verzoekende partij, reden waarom hij permanent mensen in dienst heeft, mensen die ook op het bedrijf wonen.

Door de grootte van het bedrijf heeft verzoekende partij gewoonweg permanent bijkomende werkrachten nodig. Op zich valt dat toe te juichen, maar de buitenlandse werkrachten goedkoop onderdak geven op het bedrijf, is wettelijk uitgesloten.

Het enig middel is in al zijn onderdelen ongegrond.”

De verzoekende partij dupliceert:

“ ...

3.3.1 Eerste onderdeel: Schending van artikel 4.3.1 VCRO en artikel 11.4.1 van het inrichtingenbesluit en het gewestplan, gekoppeld aan de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur:

...

Wederantwoord van verzoekende partij

Verzoekende partij kan de stelling van verwerende partij niet bijtreden. Het komt niet aan de verwerende partij toe om na te gaan of de arbeiders die door verzoeker te werk gesteld zullen worden, sociaalrechtelijk gezien seizoenarbeiders zijn of niet. Verwerende partij dient enkel en alleen te oordelen of het aangevraagde conform artikel 4.3.1 VCRO en artikel 11.4.1 van het Inrichtingenbesluit stedenbouwkundig vergunbaar is. Verwerende partij heeft niet de bevoegdheid om extra voorwaarden toe te voegen aan de wetsbepalingen die haar beoordelingscriteria vastleggen.

Het behoort niet tot de bevoegdheid van verwerende partij om in het kader van de beoordeling van een vergunningsaanvraag toe te zien op de naleving van de sociale wetten en bepalingen. Evenmin mag of moet de vergunningverlenende overheid in de beoordeling van een vergunningsaanvraag uitgaan van het feit dat de aanvrager de vergunning niet zou uitvoeren volgens de vergunningsaanvraag. Het toezien op de uitvoering van de vergunning en de eventueel opgelegde voorwaarden is een aspect van handhaving, niet van vergunningverlening.

Als er in de toekomst ooit sprake zou zijn van permanente huisvesting, wat verzoeker absoluut betwist en wat hoegenaamd niet de bedoeling is, kan dergelijke vaststelling dus hooguit aanleiding geven tot een actie van handhaving, doch deze eventuele ontwikkeling kan NIET spelen in de vergunningverlening.

Artikel 4.3.1 VCRO stelt de gronden vast waarop een vergunningsaanvraag kan worden geweigerd. Aangezien de aanvraag van verzoekende partij voldoet aan alle elementen van

artikel 4.3.1 VCRO kan verwerende partij niet voorhouden dat het aangevraagde dient geweigerd te worden overeenkomstig artikel 4.3.1 VCRO.

Verzoekende partij volhardt dan ook in haar eerste middel, zoals uitvoerig ontwikkeld in het inleidende verzoekschrift.

Tenslotte stelt verwerende partij in zijn antwoordnota dat verzoekende partij, in zijn verzoekschrift hoger beroep bij de Vlaamse Minister, zelf bevestigd zou hebben dat er continu permanente werkrachten aanwezig zullen zijn in de verblijfseenheden. Verzoekende partij kan zich niet van de indruk ontdoen dat verwerende partij de bewoordingen van verzoeker bewust verdraaid en hierdoor onterecht verwarring tracht te zaaien.

Nergens blijkt uit het verzoekschrift wat verwerende partij op heden beweert, integendeel. Verzoekende partij kan verwijzen naar enkele passages uit haar beroepschrift waaruit duidelijk blijkt dat verzoekende partij wel degelijk enkel een tijdelijke verblijfplaats heeft aangevraagd:

...

Reeds van bij aanvang van de aanvraag is duidelijk dat verzoekende partij slechts tijdelijke verblijfplaatsen wenst in te richten conform artikel 11.4.1 van het Inrichtingsbesluit.

Ook de stelling van verwerende partij waarbij wordt verwezen naar artikel 4.3.3 VCRO om het aangevraagde te weigeren gaat niet op.

Conform artikel 4.3.3 VCRO kan een vergunning slechts geweigerd worden indien uit de verplicht in te winnen adviezen blijkt dat het aangevraagde strijdig is met direct werkende normen binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening, of indien dergelijke strijdigheid manifest reeds uit het aanvraagdossier blijkt.

Dit artikel moet tweeledig worden opgesplitst omdat het bestaat uit twee toepassingsvoorwaarden:

- Uit de verplicht in te winnen adviezen dient te blijken dat het aangevraagde in strijd is met direct werkende normen binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening;*
- De strijdigheid met de direct werkende normen moet manifest blijken uit het aanvraagdossier.*

Geen van deze twee voorwaarden is in casu vervuld. Nergens blijkt uit het aanvraagdossier dat verzoekende partij de intentie heeft om permanente verblijfgelegenheden aan te vragen of te realiseren in plaats van tijdelijke verblijfgelegenheden. Bovendien blijkt ook nergens uit de adviezen dat het aangevraagde in strijd zou zijn met direct werkende normen binnen andere beleidsvelden zodat verwerende partij zich niet kan beroepen op artikel 4.4.3 VCRO om het aangevraagde te weigeren.

Minstens komt vast te staan dat verwerende partij zich pas in het kader van huidige procedure voor het eerst op art. 4.4.3. VCRO beroept, wat manifest de bestreden beslissing niet meer kan dragen. Verwerende partij kan immers niet meer post-factum proberen haar beslissing verder te motiveren. Dergelijke motivering is manifest laattijdig en toont meteen de onvolkomenheid aan van de oorspronkelijke motivering van de bestreden beslissing.

Het eerste onderdeel van het eerste middel is dan ook gegrond.

3.3.2 Tweede onderdeel: Machtsafwending en machtsoverschrijding in hoofde van verwerende partij:

...

Wederantwoord van verzoekende partij

Vooreerst wens verzoekende partij er op te wijzen dat verwerende partij vertrekt vanuit een verkeerd standpunt. Het is nooit de bedoeling geweest van verzoekende partij om een verblijfsgelegenheid aan te vragen voor permanente bewoning, in tegendeel. Nog minder is het de bedoeling van verzoekende partij om permanente huisvesting te voorzien in het aangevraagde. Verzoekende partij wenst enkel haar buitenlandse ,die tijdelijk in België verblijven, te huisvesten op haar bedrijf.

Verwerende partij tracht verwarring te zaaien door voor te houden dat verzoekende partij enerzijds aangeeft dat hij tijdelijke verblijfsgelegenheid aanvraagt maar anderzijds erkent dat er in se van seizoensarbeid nauwelijks sprake is door het feit dat bepaalde mensen met vaste contracten van onbepaalde duur werken en de woongelegenheden quasi permanent bewoond zijn. Uit het administratief dossier blijkt nergens dat het effectief de bedoeling is van verzoekende partij om een vergunning aan te vragen voor permanente bewoning. Bovendien heeft verzoekende partij ook NOOIT beweerd dat de woongelegenheden quasi permanent bewoond zullen worden, dit is enkel een stelling van verwerende partij.

Dat er effectief slechts sprake is van tijdelijke bewoning/ tewerkstelling blijkt in de eerste plaats uit de bestreden beslissing van verwerende partij waarin als volgt wordt gesteld:

“Overwegende dat van meerdere arbeidskrachten het gelegenheidsformulier Dimona overhandigd werd; dat dit aantoonde dat er gebruik gemaakt wordt van tijdelijke tewerkstelling en dat er daarvoor dagcontracten worden afgesloten”

Verwerende partij heeft dus, terecht omdat dit uit de stukken bleek, de tijdelijke tewerkstelling bij verzoeker aanvaard.

De overige motivering waar verwerende partij uitgaat van permanente tewerkstelling en daar permanente bewoning uit afleidt, is dan ook manifest foutief. Minstens is hier sprake van een tegenstrijdige motivering doordat verwerende partij enerzijds letterlijk stelt dat verzoeker heeft aangetoond dat hij gebruik maakt van tijdelijke tewerkstelling waar verwerende partij de bestreden beslissing verder (verkeerdelijk) motiveert op basis van een beweerde permanente tewerkstelling.

Voorts is verwerende partij van oordeel dat het wel tot haar bevoegdheid behoort om na te gaan of er al dan niet sprake zou zijn van seizoensarbeid omdat dergelijke beoordeling volgens verwerende partij gelijkaardig is aan de beoordeling of er al dan niet sprake is van een leefbaar landbouwbedrijf, quod non!

Daar waar artikel 11.4.1 van het Inrichtingsbesluit expliciet vermeldt dat moet nagegaan worden of er sprake is van een leefbaar bedrijf wordt nergens in een wettelijke bepaling omschreven dat verwerende partij ook moet nagaan of er wel degelijk sprake zou zijn van seizoensarbeid.

Artikel 11.4.1 van het inrichtingsbesluit bepaalt immers:

...

De stelling van verwerende partij kan dan ook niet worden bijgetreden. De beoordeling die zij ter vergelijking inroept, is een wettelijk verplichte beoordeling vanuit de regelgeving van de ruimtelijke ordening. De sociaal-rechterlijke toetsing die verwerende partij meent te moeten uitvoeren, valt hiermee helemaal niet te vergelijken en behoort ontegensprekelijk tot een totaal ander beleidsdomein, zodat verwerende partij zich bevoegdheden toeëigende dewelke haar helemaal niet toekomen.

Onder het eerste onderdeel heeft verzoeker al aangetoond dat art. 4.3.3. VCRO niet van toepassing is en bovendien niet eens werd ingeroepen in de bestreden beslissing.

Het tweede onderdeel van het eerste middel is dan ook gegrond.

3.3.3 Derde onderdeel: Schending van de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel:

...

Wederantwoord van verzoekende partij

Vooreerst dient verzoekende partij vast te stellen dat verwerende partij in haar antwoordnota, de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel niet weerlegt. Dat de kwestieuze beslissing van verwerende partij tegenstrijdige motivering bevat, staat vast. (zie ook tweede onderdeel)

Verwerende partij gaat er verkeerdelijk vanuit dat op het landbouwbedrijf van verzoekende partij geen seizoenarbeiders te werk gesteld kunnen worden omdat op het landbouwbedrijf dagelijks voldoende werk zou zijn om permanent mensen in dienst te nemen. Het is immers niet omdat er veel werk zou zijn op het bedrijf van verzoeker dat hij zich op piekmomenten niet zou mogen laten bijstaan door tijdelijke arbeiders.

In tegenstelling tot wat verwerende partij beweert, is het dus perfect mogelijk om seizoenarbeiders te werk te stellen in de landbouwsector, meer bepaald ook op het landbouwbedrijf van verzoekende partij. Verzoekende partij toont in zijn inleidend verzoekschrift ook aan voor welke periodes verzoekende partij de seizoenarbeiders zou te werk stellen.

Ondanks het feit dat er dagelijks ook werkzaamheden zijn op het bedrijf kan er onmogelijk gesteld worden dat er binnen het landbouwbedrijf van verzoekende partij geen sprake kan zijn van piekperiodes waarvoor seizoenarbeiders te werk kunnen worden gesteld. Ter verduidelijking somt verzoekende partij ook hier de periodes op waarvoor hij de seizoenarbeiders zou inschakelen:

- In het voorjaar (maand maart) moet alle effluent naar het veld gebracht worden, vooraleer de percelen bezaaid worden. Dit is een activiteit die omwille van de specifieke mestwetgeving en omwille van het teeltproces in de akkerbouw en groententeelt noodzakelijk in deze korte periode moet gebeuren.*
- In juni dient het slib uit de lagune van de mestverwerking uitgeveegd te worden. Dit kan niet machinaal en dient dan ook manueel met de borstel uitgeveegd te worden. De lagune van de mestverwerking is ongeveer 10 000 m² groot, zodat verzoeker hiervoor noodzakelijkerwijs beroep moet doen op tijdelijke werkrachten. Deze arbeidsintensieve taak moet jaarlijks gebeuren tijdens de korte periode dat de lagune van de mestverwerking leeg is.*

- *Alle stallen moeten ook volledig gereinigd worden met de dieren er in. Dit kan slechts plaatsvinden op een dag waarop het heel warm is. Deze klimatologische omstandigheden om deze werkzaamheden uit te voeren doen zich slechts op een korte periode in het jaar voor.*
- *In de maand december is er klassiek een heel grote piek in de aanvoer van mest, waarbij verzoeker wel degelijk hulp bij nodig heeft. Deze piek is volledig het gevolg van de mestwetgeving (meer in het bijzonder de uitrijregeling).*

Uit deze opsomming blijkt dat er tussen de opgesomde periodes ook rustige maanden zitten. Deze piekperiodes duren immers respectievelijk enkele weken of enkele dagen, zodat er wel degelijk sprake is van tijdelijke arbeidskrachten. Verzoeker benadrukt dat de arbeiders, die hij inschakelt in zijn bedrijf, voor korte periodes naar België komen en geen van allen hun domicilie in België hebben. Sowieso gaan deze buitenlandse tijdelijke arbeiders na maximaal een zestal weken terug naar hun thuisland. Dit bewijst nogmaals dat het niet gaat om een permanente bewoning, zoals verwerende partij voorhoudt.

Stellen dat de varkenshouderij en mestverwerking agrarische bedrijvigheden zijn die niet gelinkt kunnen worden aan mogelijke seizoenarbeid is dan ook manifest onjuist, wat ook niet wordt weerlegd in de antwoordnota van verwerende partij.

Tot slot is het standpunt van verwerende partij inhoudelijk onhoudbaar gezien in vergelijkbare situaties (andere onderdelen van de landbouwsector) wordt toegestaan dat er 365 dagen per jaar buitenlandse arbeiders aanwezig zijn op het bedrijf. Verzoeker denkt bijvoorbeeld aan de arbeiders voor de aardbeien- en champignonkwekers, de groom voor de paardenfokker, enz.

Verzoeker volhardt dan ook in zijn standpunt dat een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht voorligt aangezien verwerende partij verkeerdelijk van oordeel is dat de varkenshouderij en mestverwerking, meer bepaald het landbouwbedrijf van verzoekende partij, geenszins agrarische bedrijvigheden zijn die gelinkt kunnen worden aan mogelijke seizoenarbeid. Minstens is er sprake van een tegenstrijdige en onduidelijke motivering.

Het derde onderdeel van het eerste middel is dan ook gegrond.

Het middel is in al zijn onderdelen gegrond.”

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij voert in essentie aan dat de verwerende partij buiten haar bevoegdheid is getreden als vergunningverlenende overheid. Volgens de verzoekende partij is de verwerende partij niet bevoegd om de gevraagde vergunning te weigeren omdat ze van oordeel is dat niet blijkt dat de huisvesting dient voor personen die effectief in functie van seizoenarbeid zullen worden ingezet, niet bevoegd om na te gaan of de arbeiders sociaalrechtelijk kunnen beschouwd worden als seizoenarbeiders, niet bevoegd om de aanvraag te onderzoeken op grond van de arbeidsreglementering en niet bevoegd om te oordelen dat het de bedoeling is om permanente verblijfsgelegenheid te creëren. Ze stelt tevens dat het aan de verwerende partij niet toekomt om het voorwerp van de aanvraag te wijzigen. Of er al dan niet sprake is van tijdelijke tewerkstelling kan volgens de verzoekende partij enkel aanleiding geven tot een maatregel van handhaving. De verzoekende partij verwijt de verwerende partij tevens een beleid te voeren dat tijdelijke arbeid niet

mogelijk is op een landbouwbedrijf met akkerbouw, varkenshouderij en mestverwerking en verwijt haar tegenstrijdige motivering.

2.

Het aangevraagde betreft het regulariseren van de functiewijziging en inrichting van een bestaande loods horende bij een landbouwbedrijf tot verblijfsgelegenheid voor drie seizoenarbeiders.

Het wordt niet betwist dat het gevraagde gelegen is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Artikel 11.4.1 van het Inrichtingsbesluit bepaalt onder meer:

“De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens paraagrarische bedrijven.”

Uit de aangehaalde bepaling blijkt dat in agrarisch gebied woningbouw niet toegelaten is, tenzij het de woning van de exploitant of een tijdelijke verblijfsgelegenheid betreft. Bovendien kan een woning of tijdelijke verblijfseenheid slechts worden toegelaten indien deze hoort bij een leefbaar bedrijf, dit is een volwaardig agrarisch bedrijf. (RvS, nr. 182.194 van 21 april 2008)

Alhoewel het in eerste instantie de aanvrager is die het aangevraagde kwalificeert, dient de vergunningverlenende overheid aan de hand van de gegevens van het dossier te onderzoeken of het aangevraagde, zowel in feite als in rechte, planologisch toelaatbaar is. De verwerende partij diende derhalve onder meer te onderzoeken of het aangevraagde in werkelijkheid betrekking heeft op het inrichten van een tijdelijke verblijfsgelegenheid.

De Raad kan zijn beoordeling ter zake niet in de plaats stellen van die van de overheid. Hij kan enkel nagaan of de vergunningverlenende overheid wettig tot haar beslissing is gekomen, met andere woorden of zij op grond van juiste feitelijke gegevens in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat het aangevraagde geen betrekking heeft op het inrichten van een “tijdelijke” verblijfsgelegenheid.

3.

In de bestreden beslissing worden de beroepsargumenten van de verzoekende partij als volgt samengevat:

- “ ...
- ik wens mij in regel te stellen, niettegenstaande en ondanks het verleden; onder andere een aanvraag voor permanente wooneenheden en een proces-verbaal voor wederrechtelijke functiewijziging van de loods naar woongelegenheden;
  - de aanvraag gebeurt weldegelijk in functie van een tijdelijke verblijfplaats voor seizoenarbeiders, dit gecombineerd met arbeiders die langer dan dertig dagen werken op het bedrijf;
  - geen van de arbeiders heeft een vaste verblijfplaats in België;
  - de arbeiders worden ingezet in de dagelijkse activiteiten op het bedrijf: voederen en verzorgen van de dieren, kuisen van de stallen, helpen bij vaccineren en enten, kraamzorg, laden van vleesvarkens, verhoeken van biggen, ...;
  - de verblijfsgelegenheden in de loods maken een integrerend deel uit van het bedrijf;
  - het bedrijf is voldoende omvangrijk om de tewerkstelling van de seizoenarbeiders te verantwoorden;

- *de inrichting voldoet ruimschoots aan de opgelegde minimale eisen inzake kamers die verhuurd worden aan seizoenarbeiders;*
- ...

De verklaringen van de verzoekende partij op de hoorzitting van 13 april 2018 worden in de bestreden beslissing als volgt weergegeven:

- “ ...
- *er zijn continu drie soms vier mensen actief, werkzaam op de drie bedrijfssites van de aanvrager, zijnde Ruiseledesteeweg 106, Kleine Veldstraat en Ruiseledesteeweg 110;*
  - *de werkkrachten worden ingeschakeld in de dagelijkse activiteiten van het varkensbedrijf en van de mestverwerkingsinstallatie;*
  - *deze arbeiders verblijven tijdelijk in de leefruimtes ingericht in een deel van de voormalige rundveestal;*
  - *de activiteiten van het varkensbedrijf zijn cyclusgebonden; het betreft een wekensysteem; dit heeft met ongeveer 400 zeugen aan 2,4 worpen per zeug per jaar ongeveer 1000 worpen per jaar tot gevolg;*
  - *er wordt gebruik gemaakt van seizoenarbeid, mede gelet op de schaalgrootte van het bedrijf;*
  - *het betreft een zeugenbedrijf; de arbeiders moeten inwonen omdat de zeugen 's nachts werpen;*
  - *er is daarom huisvesting voor deze mensen nodig op het bedrijf, vooral tijdens de piek van het werpen;*
  - *hiervoor kan toepassing gemaakt worden van artikel 11.4.1 van het koninklijk besluit betreffende de inrichting van en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, vermits hierin onder andere vermeld staat dat 'Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfgelegenheden voor zover deze een integrerend deel van het een leefbaar bedrijf uitmaakt (...);*
  - *een parallel kan getrokken worden met het verblijf van een groom bij een paardenhouderij, met de tijdelijke huisvesting van seizoenarbeiders bij een champignonkwekerij, bij een witloofbedrijf, bij de aardbeienteelt;*
  - *de verblijfgelegenheden worden soms langer dan de duur van het tijdelijke contract van seizoensarbeid bewoond door eenzelfde werkkracht;*
  - *de arbeiders wonen aldus periodiek in België, maar behouden hun domicilie in het herkomstland (meestal Polen);*
  - *het is een bewuste keuze van de aanvrager om te investeren in de huisvesting voor de arbeiders;*
  - *een tijdelijk contract wordt soms omgezet naar een 'vast' contract of een contract van onbepaalde duur;*
  - *met betrekking tot de opmerking over de weinig kwaliteitsvolle inrichting wordt opgemerkt dat de kamers voldoen aan de minimale oppervlakte-, hoogte-, veiligheids- en ander vereiste normen en bezetting voor gemeenschappelijke functies;*
- ...”

De verwerende partij overweegt in de bestreden beslissing, onder meer, dat de opeenvolgende en dikwijls aaneensluitende periodes van in duur beperkte verblijven op het bedrijf van de tewerkgestelde personen, zij het afwisselend anderen, aanleiding geven tot een quasi bewoning van de gecreëerde leefruimtes in de loods het jaar rond en besluit daaruit dat dergelijk gebruik niet onder het begrip van tijdelijk verblijf van een effectieve seizoenarbeider valt.

Uit deze overweging blijkt dat de bestreden beslissing onder meer steunt op het feit dat het aangevraagde niet kan beschouwd worden als een aanvraag voor een tijdelijke verblijfsgelegenheid en daardoor in strijd is met artikel 11.4.1 van het Inrichtingsbesluit. Anders dan de verzoekende partij voorhoudt, steunt deze overweging op een strijdigheid met de planologische voorschriften. De overwegingen komen er immers op neer dat er geen sprake is van een tijdelijke verblijfsgelegenheid, zoals bedoeld in artikel 11.4.1 van het Inrichtingsbesluit.

De verzoekende partij overtuigt niet dat de verwerende partij niet in redelijkheid tot die conclusie kon komen op basis van onder meer haar eigen beroepsargumenten en verklaringen, waar de verwerende partij in de antwoordnota niet ten onrechte naar verwijst. De verwerende partij verwijst overigens ook in de bestreden beslissing naar de eigen bevestiging van de verzoekende partij dat de tijdelijke verblijfplaats voor seizoenarbeiders gecombineerd wordt met arbeiders die langer dan dertig dagen werken op het bedrijf.

De verzoekende partij overtuigt niet dat deze conclusie van de verwerende partij, mede in acht genomen de eigen beroepsargumenten en verklaringen van de verzoekende partij die de verwerende partij opneemt in de bestreden beslissing en er overigens ook naar verwijst in haar overwegingen, kennelijk onredelijk is of steunt op onjuiste feitelijke gegevens. De verzoekende partij gaat overigens in haar uiteenzettingen van het middel niet in op de hiervoor vermelde overweging van de bestreden beslissing, die nochtans volstaat om de bestreden beslissing te dragen.

In de mate dat de verzoekende partij in haar betoog andere overwegingen in de bestreden beslissing bekritiseert betreft dit kritiek op overtollige motieven, die, zelfs indien ze gegrond kunnen worden bevonden, niet kunnen leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

4.

Het middel wordt verworpen.

VII. KOSTEN

Overeenkomstig artikel 33 DBRC-decreet dienen de kosten van het beroep ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Artikel 21, §7 DBRC-decreet bepaalt dat de Raad op verzoek een rechtsplegingsvergoeding kan toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en erelonen van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk gesteld wordt.

De kosten van het beroep, met inbegrip van de door de verwerende partij gevraagde rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, dienen ten laste gelegd te worden van de verzoekende partij. De vraag van de verzoekende partij tot het toekennen van een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
2. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 200 euro, en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verwerende partij, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 17 september 2019 door de vierde kamer.

De griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Jonathan VERSLUYS

Nathalie DE CLERCQ